

INGEZONDEN

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie; deze behoudt zich het recht voor, de stukken te bekorten)

BETEKENIS VAN DE DOPPLER-FLOWMETER IN DE VERLOSKUNDE

Wat betreft de opmerkingen van de collegae VERSCHOOF en BRUMMELHUIS kan alleen maar gezegd worden dat bij een zwangerschapsduur van 9 weken de foetale hartactie werd gehoord. Al spreekt het vanzelf dat de patiënte deze hartactie ook hoort, dit feit is voor ons geen bewijs voor het al of niet aanwezig zijn van deze hartactie. Willen wij ons zelf nog sterker overtuigen dan door het horen met eigen oren, dan wordt het doptone-signaal geregistreerd.

Een fundus uteri, die nog niet boven de symfyse uitkomt, kunnen wij door opdrukken via twee vingers in de vagina gemakkelijk tot boven de symfyse brengen.

Wat de tijd van 10 minuten betreft, wij deden het onderzoek zonder stopwatch; trouwens echt werkelijke betekenissen hebben de 10 minuten niet, er had even goed 1 minuut of 60 minuten kunnen staan. Op dit ogenblik kan men alleen maar stellen dat tot nu geen schadelijke invloed van deze techniek is aangetoond.

Tot slot: de duur van de zwangerschap werd berekend aan de hand van de eerste dag van de laatste menstruatie.

Literatuur: VERSCHOOF, K. J. H. en G. J. BRUMMELHUIS (1969) *Ned. T. Geneesk.* 113, 1904.

's-Gravenhage, 31 oktober 1969 J. W. WLADIMIROFF

BERICHTEN

BUITENLAND

Europa

Europese farmacopee. — Het eerste deel van de Europese farmacopee wordt in deze maand november gepubliceerd. Het is tot stand gekomen door samenwerking van acht Europese landen gedurende vijf jaren. Bij de verschijning van dit nummer van ons *Tijdschrift* zal de plechtige bijeenkomst van de Raad van Europa te Straatsburg, waar de farmacopee officieel zal worden aangeboden, juist hebben plaatsgevonden (13 november). Het is de bedoeling dat de Europese farmacopee, die in het Engels en Frans wordt uitgegeven, op den duur de nationale farmacopeeën gaat vervangen, waarbij als datum van ingang is genoemd 1 januari 1972. Het eerste deel bevat beschrijvingen van algemene analysemethoden en 51 monografieën over specifieke substanties. Het tweede deel zal in 1970 of 1971 verschijnen. (*Council of Europe, Information*, 23 okt.)

België

Week van de ouderdom. — Ieder jaar wordt in de maand november in België een „Semaine du grand Age” gehouden. In 1950 is men begonnen met dit streven om gedurende een week de bejaarden in de belangstelling te brengen. De organisatie berust bij de vereniging „Le Grand Age”, de Nationale Stichting voor de Ouderdom, en de Belgische Vereniging voor Gerontologie. Elk jaar wordt met een ander motto belangstelling gewekt, zo bv. „Helpt hen”, „Heden senior - gisteren junior, heden junior - morgen senior”. Bioscopen vertonen speciale films, theaters geven bijzondere voorstellingen, aan de scholen wordt overeenkomstig materiaal ter beschikking gesteld, kranten brengen bepaalde artikelen, jonge mensen bewijzen aan (over-)grootouders speciale attenties. Mede als resultaat van deze sociale evenementen zijn voor bejaarden in België meer dan 500 clubs opgericht, alsmede consultatiebureaus, verzorgingsdiensten, bezoekers-

organisaties, cursussen over het wegverkeer, voeding en gymnastiek. De financiering geschiedt o.a. door jaarlijkse collectes. Het Belgisch streven heeft als gevolg dat bij vele mensen de angst voor de ouderdom met het daaraan verbonden isoleringsproces is verdwenen, terwijl reeds aan jeugdiger personen duidelijk wordt dat zij zich tijdig moeten voorbereiden op de komende pensionering. Het Belgische voorbeeld wordt sinds enige tijd in andere landen gevolgd. In Luxemburg en Spanje is een ouderdomsweek ingevoerd, in Frankrijk en Italië een „eredag voor de ouderdom”. (*Ärztl. Prax.*, 25 okt. bl. 4645.)

Groot-Brittannië

Gelijkstelling van artsenbevoegdheden in de EEG. — In het Lagerhuis werd aan de Regering gevraagd, in hoeverre het Verenigd Koninkrijk in geval van toetreding tot de Europese Economische Gemeenschap aan artsen uit andere lidstaten uitoefening van praktijk zal toestaan, en of kennis van de Engelse taal daarbij een voorwaarde zal zijn. De minister van sociale diensten, RICHARD CROSSMAN, antwoordde dat een en ander zou afhangen van de bereidheid in de andere lidstaten, het artikel 57 van het Verdrag van Rome toe te passen. Dit artikel voorziet in wederzijdse erkenning van artsdiploma's en in het opruimen van obstakels die de vrijheid van praktijkuitoefening in de gehele EEG in de weg staan. Er zal misschien een aanpassingsperiode nodig zijn, waarin buitenlandse artsen op de hoogte kunnen komen zowel van de taal als van de wetten en gewoonten van het land waar zij willen gaan werken. (*Brit. med. J.*, 25 okt. bl. 244.)

Euthanasie. — Op een bijeenkomst van de library (scientific research) section of the Royal Society of Medicine op 13 oktober jl. was euthanasie onderwerp van bespreking. Lord PLATT meende dat euthanasie gerechtvaardigd is in bepaalde omstandigheden, bv. bij een patiënt met decerebratie-syndroom, die nog slechts een „unconscious vegetable-like” bestaan leidt, vooral indien hierbij hulpparaparaat nodig zijn; ook bij patiënten in een eindstadium van een dodelijke ziekte, vooral als deze gepaard gaat met ondraaglijke pijnen. Navraag bij 1000 artsen bracht aan het licht dat 76 pct hunner in zulke gevallen euthanasie aangewezen achten. Lord PLATT zei te hopen dat er niet een of andere „meddlesome doctor” zou proberen zijn hart weer op gang te brengen indien dit op zijn leeftijd ophield met slaan. Waarom zouden bejaarden twee of drie maal moeten sterven door de interventie van doktoren? — Na Lord PLATT volgden verscheidene sprekers die wezen op de risico's welke zich kunnen voordoen bij de beslissing omtrent het al of niet toepassen van euthanasie in een individueel geval. Dame ALBERTINE WINNER, werkzaam in een ziekenhuis voor ongeneeslijk zieken, zei dat patiënten zelf en hun bloedverwanten zelden om toepassing van euthanasie vragen. Prof. STENGEL meende dat ongeneeslijke en zelfs pijnlijdende patiënten vaak gelukkiger zijn dan zij schijnen. Het zijn de artsen en de familieleden die wanhopig doen. — Bij het sluiten van de discussie bracht Prof. WILLIAMS naar voren dat het toestaan van euthanasie gepaard zal moeten gaan met een wetgeving, ter bescherming van de artsen die de euthanasie zullen adviseren of uitvoeren. (*Brit. med. J.*, 25 okt. bl. 229.)

Heksenjacht op zoetstoffen. — Een beschouwing in *Nature* (25 okt. bl. 298) hekelt de onwetenschappelijke verbanning van cyclamaten. De Amerikaanse Food and Drug Administration heeft naar het schijnt van het ene ogenblik op het andere besloten tot verbod van cyclamaat-gebruik, misschien op grond van nieuwe proefondervindelijke ervaringen, maar